

اخبار کارگری

یک فعال صنفی:

افزایش پلکانی حقوق ها چندان هم عادلانه نیست

یک فعال صندوق بازنشستگی لشگری گفت:افزایش ۶الی ۷ میلیون تومانی حقوق برای کارمند حداقل بگیر کمک چندانی به معیشت او نمی کند.این کارمند در سال بعد با حقوقی نزدیک به ۲۱تا ۲۲ میلیون تومان حتی نیازهای حداقلی زندگی خود را هم نمی تواند تامین کند.

امیر رهبر در رابطه با تصویب افزایش پلکانی حقوق کارمندان در مجلس یه‌الینا گفت:بر اساس مصوبات کمیسیون تلفیق بودجه سال ۱۴۰۵ ،نظام افزایش حقوق کارکنان دولت و بازنشستگان دستخوش تغییر شده و به‌صورت پلکانی معکوس اجرا خواهد شد.به این معنا که کارکنان با حقوق کمتر،درصدافزایش بیشتری دریافت می کنند.بنابر این دامنه افزایش حقوق بین حدود ۲۱ تا ۴۳ درصد پیش بینی شده‌است.

رهبر با اشاره به فرمول نهایی افزایش حقوق سال ۱۴۰۵ گفت: افزایش حقوق به‌صورت ترکیبی اعمال می‌شود و صرفاً در صدی نیست و مبلغ ثابت ۵۰۰۰ امتیاز برای همه کارکنان و بازنشستگان است و ضرب حقوق سال ۱۴۰۵ (۶۹۵۴) است.

وی با انتقاد از این شیوه پلکانی گفت: با کمی دقت و مقایسه به افزایش حقوق ۵الی ۶ میلیون تومانی افراد حداقل بگیر با حقوق های حدود ۱۳ میلیونی و افزایش حدود ۲۳ میلیون تومانی افراد حداکثر بگیر با حقوق های ۱۰۰ میلیونی باین فرمول پلکانی، به این نتیجه می‌رسیم که متأسفانه شعار عدالت با افزایش حقوق پلکانی معکوس که کارکنان و بازنشستگان با حقوق کمتر، درصد افزایش بیشتری در یافت می‌کنند، بسیار دور از واقعیت و طبق معمول کلاهی گشاد بر سر بازنشستگان شریف و مظلوم کشور است.این فعال صندوق بازنشستگی لشگری گفت:افزایش ۶الی ۷ میلیون تومانی حقوق برای کارمند حداقل بگیر کمک چندانی به معیشت او نمی کند.این کارمند در سال بعد با حقوقی نزدیک به ۲۱ تا ۲۲ میلیون تومان حتی نیازهای حداقلی زندگی خود را هم نمی تواند تامین کند. رهبر بیان کرد:بدون شک واقعیت این شعار در صورتی محقق می‌شود که این نظام افزایش در نظر گرفته شده به‌طور واقعی و به‌طور کامل، معکوس شود و با دادن یک عدد ثابت به حقوق های پایین، این تناقض بر طرف شود. در واقع برای حداقل بگیران، افزایش ریالی قابل توجهی در نظر بگیرند و در انتها راه بالاتر از خط فقر برسانند.

■ ■ ■

خطوط تولید شرکت پویانخ ایلام از ابتدای مرداد ماه سال جاری به دلیل کمبود نقدینگی تعطیل شده و این شرکت، حدودا ۱۷۰ کارگر خود را در حالی بیکار کرده است که فقط چند کارگر مشغول نگهدایی و مراقبت از شرکت هستند. یکی از کارگران این کارخانه با ابراز نگرانی در مورد آتییه این شرکت نساجی در ایلام به الینا گفت: بیش از ۶ ماه است کارخانه تعطیل شده و کارگران نگرانند با ادامه دار شدن این تعطیلات، چراغ کارخانه برای همیشه خاموش شود. وی بایبان اینکه امیدواریم مشکلات هر چه زودتر حل شود و قفل های این واحد نساجی در استان ایلام گشوده شود، گفت: چشم امید کارگران پویانخ فقط به همت مسئولان دوخته شده است. در این مدت کارگران متخصص این شرکت بیکار و سرگردانند و اگر خدای نکرده نتوانند به سر کار سابق خود بازگردند، دچار مشکلات حادتری خواهند شد.

■ ■ ■

معطلی کارگران اخراجی سامان کاشی برای تسویه حساب ۱۰ ساله شد

با گذشت ۱۰ سال از تعطیلی کارخانه «سامان کاشی» در بروجرد، هنوز کارفرما مطالبات حقوقی و عیدی و حق سنوات حدودا ۱۱ کارگر اخراجی از مجموع ۷۵ کارگر را پرداخت نکرده است. به گزارش ایلامند، فاصله هر دادمه سال ۹۲ تا سال ۹۶ حدود ۷۵ کارگر کارخانه سامان کاشی بروجرد با اعلام ورشکستگی کارفرما اخراج شدند. بعد از گذشت حدود ۱۰ سال هنوز تکلیف ۱۱ کارگر باقی‌مانده این واحد که آن زمان امکان بازنشستگی نداشتند مشخص نشده و هنوز با آنها تسویه حساب نشده است. یکی از این کارگران در این باره گفت: بسا وجود آنکه هر یک از ما کارگران با طرح شکایت در اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی بروجرد پیگیری مطالبات معوقه خود شده ایم اما کارفرما به بهانه مشکلات مالی اعتنایی به پرداخت مطالبات مان نمی‌کند. وی بایبان اینکه باسوابق ۱۰ تا ۱۷ ساله به دلیل مشکلات بیمه ای هنوز امکان بازنشستگی پیدا نکرد داریم، افزود: قرار بود اگر کارخانه راه اندازی شود با پرداخت ادامه حق بیمه امکان بازنشستگی برایمان فراهم شود اما با وجود اینکه کارخانه بعد از گذشت حدود ۱۰ سال تقریباً از بهمن ماه سال ۱۴۰۳ فعالیت خود را آغاز کرده، نه تنها به کار گرفته نشدیم بلکه با وجود در دست داشتن حکم قضایی برای توقیف برخی تجهیزات کارخانه، هنوز مطالباتمان به دلیل عدم اجرای حکم، وصول نشده است. او گفت: مجموع مطالبات هر یک از ما کارگران قدیمی سامان کاشی حدود دو میلیارد تومان (بین سال های ۹۲ تا ۹۵) است که کارفرما از آن زمان هر ماه وعده پرداخت آن را می‌دهد اما نه مطالبات مان پرداخت می‌شود و نه تعیین تکلیفی می‌شوم.

روایت مرکز پژوهش های مجلس از بودجه‌ای که قرار است حامی فقر باشد

کالابرگ؛ سیاستی فراگیر و بی‌تاثیر در کاهش فقر

مرکز پژوهش های مجلس، با انتشار گزارشی اعلام کرد که لایحه بودجه ۱۴۰۵ با وجود رشد کم سابقه حجم اعتبارات حمایتی، به دلیل غلبه حمایت‌های فراگیر و تضعیف هدفمندی، به‌ویژه با گسترش کالابرگ همگانی، با خطر کاهش اثر بخشی در کاهش پایدار فقر و حمایت از فقیر تر ین دهک‌ها مواجه‌است.

به گزارش اکوایران، در شرایطی که اقتصاد ایران طی سال‌های گذشته با تورم مزمن، کاهش قدرت خرید خانوار ها و افت سطح

عمومی درآمد مواجه بوده، نحوه طراحی و ترکیب اعتبارات حمایتی در بودجه، نقش تعیین کننده‌ای در حفظ حداقل معیشت و جلوگیری از تعمیق فقر ایفا می‌کند. گزارش «بودجه حامی فقر» که توسط مرکز پژوهش های مجلس تهیه شده، تلاش دارد تصویری جامع از اندازه، ترکیب، جهت گیری و کارایی اعتبارات حمایتی پیش‌بینی شده در لایحه بودجه ۱۴۰۵ ارائه دهد. براساس این گزارش، مجموع اعتبارات حمایتی پیش‌بینی شده در لایحه بودجه ۱۴۰۵ حدود ۱۰۹ هزار میلیارد تومان برآورد شده که معادل حدود ۱۸/۵ درصد بودجه عمومی کشور است. این رقم نسبت به قانون بودجه سال ۱۴۰۴ رشدی در حدود ۱۸ درصد را نشان می‌دهد. در نگاه نخست، اینرقام از تداوم توجه دولت به مقوله حمایت اجتماعی حکایت دارد اما بر سش اصلی آن است که این منابع تاچه اندازه هدفمند طراحی شده‌اند و چه نسبتی با مأموریت اصلی نظام حمایتی، یعنی کاهش فقر و حمایت از اقشار آسیب‌پذیر، دارند.

کاهش حمایت‌های هدفمند در بودجه سال آینده

یکی از محورهای کلیدی گزارش، تفکیک اعتبارات حمایتی به دو دسته «فراگیر» و «هدفمند» است. اعتبارات فراگیر به آن دسته از حمایت‌ها اطلاق می‌شود که بدون شناسایی دقیق گروه هدف، به شکل همگانی یا شبه‌همگانی توزیع می‌شوند در حالی که اعتبارات هدفمند مستقیماً بر خانوار ها یا گروه‌هایی متمرکز است که به‌طور مشخص

بر اساس این گزارش، مجموع اعتبارات حمایتی پیش‌بینی شده در لایحه بودجه ۱۴۰۵ حدود ۱۰۹ هزار میلیارد تومان برآورد شده که معادل حدود ۱۸/۵ درصد بودجه عمومی کشور است. این رقم نسبت به قانون بودجه سال ۱۴۰۴ رشدی در حدود ۱۸ درصد را نشان می‌دهد. در نگاه نخست، اینرقام از تداوم توجه دولت به مقوله حمایت اجتماعی حکایت دارد اما بر سش اصلی آن است که این منابع تاچه اندازه هدفمند طراحی شده‌اند و چه نسبتی با مأموریت اصلی نظام حمایتی، یعنی کاهش فقر و حمایت از اقشار آسیب‌پذیر، دارند.

مدت کاهش فقر ناشی از سیاست‌های حمایتی تنها ۱.۵ درصد بوده است. به عبارتی در مدت یادشده به‌طور خالص ۰۶ درصد به فقر در کشور افزوده شده‌است.

کالابرگ؛ سیاستی بی‌تاثیر در کاهش فقر

در معرض فقر یا آسیب‌های معیشتی قرار دارند. بررسی روند سهال‌های گذشته نشان می‌دهد که بخش عمده اعتبارات حمایتی در بودجه‌های سنواتی ایران ماهیتی فراگیر داشته‌اند و سهم حمایت‌های هدفمند همواره محدود بوده‌است.

در لایحه بودجه ۱۴۰۵ نیز در نسخه اولیه دولت، حدود ۶۵ درصد از کل اعتبارات حمایتی در قالب سیاست‌های فراگیر و تنها حدود ۳۵ درصد به‌صورت هدفمند پیش‌بینی شده بود. با این حال، در جریان بررسی بودجه در مجلس و همزمان با اجرای سیاست انتقال ارز ترجیحی کالاهای اساسی به انتهای زنجیره و جایگزینی آن با پرداخت یارانه کالابرگ همگانی، ترکیب اعتبارات حمایتی دستخوش تغییر اساسی شد. در سناریوی تداوم پرداخت کالابرگ همگانی، حجم کل اعتبارات حمایتی به حدود ۱۹۶۴ هزار میلیارد تومان افزایش می‌یابد که معادل حدود ۲۳ درصد بودجه عمومی کشور است. در این حالت، سهم حمایتی فراگیر به حدود ۸۸ درصد می‌رسد و سهم حمایت‌های هدفمند به حدود ۱۲ درصد کاهش پیدایمی‌کند.

افزایش ۱۲ درصدی میزان فقر کشور طی شش سال

این تغییر ترکیب، گرچه از منظر جریان بخشی از فشار تورمی و شوک‌های قیمتی بر معیشت خانوار ها قابل دفاع است اما از دیدگاه سیاست‌گذاری اجتماعی، نگرانی‌هایی جدی را نیز به همراه دارد. گزارش مرکز پژوهش‌ها تأکید می‌کند که گسترش حمایت‌های فراگیر، در کنار محدودیت منابع مالی دولت، می‌تواند به تضعیف ظرفیت حمایت مؤثر از فقیر ترین دهک‌ها و خانوار های تحت پوشش نهادهای حمایتی منجر شود. به‌ویژه آنکه تجربه سال‌های گذشته نشان داده حمایت‌های غیر هدفمند، اثرگذاری محدودی بر کاهش پایدار فقر دارند. طبق محاسبات مرکز پژوهش های مجلس، از سال ۱۳۹۷ تا ۱۴۰۳، حدود ۱۲.۱ درصد افزایش یافته ناشی از سیاست‌های حمایتی تنها ۱.۵ درصد بوده است

از ظرفیت مالی بودجه راه خود اختصاص خواهد داد. در چنین شرایطی، خطر اصلی آن است که منابع محدود بودجه، به جای تمرکز بر فقیر ترین گروه‌ها، میان کل جمعیت توزیع شود و اثرگذاری سیاست حمایتی بر کاهش فقر به‌طور معناداری کاهش یابد.

در نهایت، گزارش «بودجه حامی فقر» نشان می‌دهد که لایحه بودجه ۱۴۰۵ از نظر حجم اعتبارات حمایتی، یکی از بزرگ‌ترین بودجه‌های حمایتی سال‌های اخیر است اما از منظر ترکیب و جهت گیری، همچنان با چالش هدفمندی مواجه است. مرکز پژوهش‌های مجلس بر این نکته تأکید دارد که بدون اصلاح حمایت‌های دقیق، چندانیه و متناسب با نیاز گروه‌های مختلف، افزایش صرف منابع لزوماً به کاهش پایدار فقر منجر نخواهد شد. پیشنهاد اصلی گزارش، تقویت برنامه‌های هدفمند به‌ویژه در حوزه کودکان، تغذیه، سلامت و مستمری خانوار های تحت پوشش نهادهای حمایتی و همزمان، طراحی منابع پایدار برای این سیاست‌هاست؛ مسیری که می‌تواند کارایی نظام حمایتی را افزایش دهد و بودجه را بیش از پیش در خدمت کاهش فقر قرار دهد.

